خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین افغاني

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه دا چه ((دا زه پښتون یم ته هزاره یې)) او ((دا زه فارسي وایم او ته پښتو)) خبره د یو لړ نا بالغو ۰ په نامه روښانفکرانو ، د غرض او مرض خبري دي ۰ او نور پاته اولس ، لوی او واړه ، پښتون او هزاره او ۰۰۰۰ په یو صف کښې ولاړ د ملي هنر ((ښکلي جانان)) ته د مینې سلام وړاندې کوي او تر ښکلا یې ځاریږي ۰۰۰۰ د تېرو هېرو خاطرو همدې خوږو خوندونو سره کور ته ورسیدم ، د افغانې صاحب د شعرونو د مجموعې د خیالونو نور خیالولي شعرونه مي هم ولوستل ۰ دغسې ((د یار د مینې)) نورې سندرې هم ۰ یوازې دا نه ، دوطن او ملت ، د افغان او افغانستان د مینې سندرې هم ۰ او یوازې ، د محبت ، صداقت ، افغان ، دا افغانستان دی ، دا څه حال دی ؟ تر عنوان لاندې منظومې نه ، بلکه دغسې نور غزل او نظمونه هم ، د وېناوال د دغسې مینې څرګندوی دي ۰

ما ډیرې خبرې وکړې ۰ زه خپلې خبرې بسوم ۰ تاسې لطفا ما وبخښئ او

مجموعه ولولئ ۰

په درناوي

ستاسو خدمتګار

عبدالله بختانی

کابل - خیرخانه

د ۱۳۸۸ د زمري ۱۲ مه

د ۲۰۰۹ د اګست دریمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره ویله
زما ښکلی جانانه
زه جار شمه له تانه ۰
ما مه شړه له ځانه ۰
قربان دې شم ۰
قربان دې شم۰
السلام۰
السلام۰

ښاغلي رحیم ګل غمزده خپله دغه سندره په هماغه وختونو په کابل راډیو کښې ویلې وه۰ په محافلو کښې یې هم اوروله او د ځینو نورو سندر غاړو له خوا هم ویل کېدله۰ او تر اوسه اورول کېږي۰

زه چه دغو خړ سرو سندر بولو ماشومانو ته نژدې شوم۰ ورته ودرېدم۰ بیا مې ورسره لږه مرکه هم وکړه۰وپوهېدم چه دا هلکان د همدې ښار اوسیدو نکي په ختهه هزاره ګان دیي۰ او ژبه یې دري ده۰۰۰۰

سبا ته د پښتو ټولنې غونډه جوړه شوه ، نو ما دا کیسه وکړه او زیاته مې کړه:

دا خبره سمه نه ده چه موږ ووایو فارسي ژبي د پښتو مخه نیسي۰

د کابل ښار فارسي ژبي هزاره ماشومان چه په خوند خوند ، په ډیر شوق و ذوق ، پرته د چا د وینا او تقاضا نه ، پښتو سندره وایي او خوند تري اخلي ، د دوو حقیقتونو څرګندونه کوي :

لمړۍ دا چه په سندره کښې هنري زور دومره زیات دی چه یوازې د پښتنو نه ، یوازد سندرغاړو نه ، یوازې د مشرانو نه ، بلکه د کوڅې ماشومو هزاره ګانو په زړونو او ذهنونو یې هم دومره اغېزه کړی دی چه دغه سندره په ډېر شوق و ذوق او احساس د هغو په ژبه جاری شوې ده۰۰۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم		پردیس خیالونه

شاعر		سمیع الدین افغاني

د چاپ کال		۲۰۰۹ میلادي

د چاپ شمېر		۵۰۰ ټوکه

د چاپ وار		لمړی

کمپوز		سمیر افغاني

ټولګه		دوهمه

د چاپ ځای

د حق د لارې کلتوري ټولنه-جرمني

ډالی

زما د خوارېه پلار

اروا ښاد مولانا محمد سعید سعید افغاني

پاک روح ته۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې رښتیا او دروغ شکایتونه کول٠ ځینو به زور واهه چه د یو لړ قالبي الفاظو او علمي ترمونو اولغتونو په استعمال خپل علمیت او لیاقت ثابت کړي٠ د نورو ملګرو مشخصې خبرې رانه هېرې شوي دي٠
خو زما د لنډو وړاندیز لنډیز دا سې کېدای شي :
په ځینو طبعي خصلتونو کښې ، فرد او ټولنه ، یو تر بله سره ورته والی لري٠ که یو فرد خپله روغتیا و ساتي ، ورزش وکړي٠ سم او مناسب خوراک ولري او ځان قوي او مضبوط کړي ، که له بهره څخه وجود ته یې مکروبونه هم ننوځي ، د هغه د وجود مقاومت په اثر د هغه مکروبونو اغېزه کمیږي یا له مینځه ځي نو که ټولنه ، خصوصا پښتو ټولنه او د هغه غړي سم کار وکړي ، د ښې مطالعې په اساس د منطق او استدلال او علمي اسنادو او شواهدو سره ښې لیکنې او تالیفات ټولنې ته وړاندې کړي ، بیا نو ټولنه پخپله ، موږ په کار قناعت کوي ، چاته د مخالفت څه موقع په لاس نه ورځي او که ورشي هم مخالفت یې دومره تاثیر نه کوي ٠٠٠٠
وزیر صاحب خپل ساعت ته وکتل٠ ویل: دولس بجې شوې په کاروو کښې ستاسو بریالیتوب غواړم٠ تاسې خپلو کښې سره کښېنئ ، د همدغو خبرو په اساس خپل کارونه تنظیم کړئ٠ که ماته مو څه امر کاوه و رسمي وړاندیز راته وسپارئ٠ زه ستاسو په خدمت کښې یم ٠٠٠٠ د خدای په امان٠
د پښتو ټولنې رئیس موږ ته وویل : تاسې نور هم فکر وکړئ٠ ددې خبرو په اساس ، اوکه تاسو سره نور نظریات هم وي ، سبا به سره کښېنو او ٠٠٠٠

مازیګر زه د استاد الفت د لیدو به تکل وخوزېدم٠د هغه کور د ((چمچه مست)) د خوړ په غاړه ، په ښېر شاه مېنه (ځلورمه کارته) کښې و ٠ ور روان وم٠ هلته د کارتې د کوڅو په دوړو کښې پینځه شپږ تنو ماشومانو په جګ اواز

په هغه زړو ورسته پاته زمانه کښې زموږ یو ازې یو وطنپال دغسې و ٠ اوس پدې ورسته وروسته زمانه کښې ماشاالله زموږ ډېر وزیران دغسې دي چه وطن پرې ګران دی٠ مګر پدې ګران وطن کښې په هغه مهال جرءا و سېږي چه دی پکښې د کا بینې وزیر وي٠
دکابینې هغه محترم غړی د معارف وزیر و ٠ د پښتو ټولنې ریاست رسما د معارف وزارت پورې مربوط و ٠ د پښتو ټولنې ریس پوهاند صدیق الله رښتین و ٠ زه هم د همدې ټولنې علمي غړی وم٠
یوه ورز رئیس صاحب موږ ټولو غړو ته د استعلام په ذریعه خبر راکړ چه سبا په لسو بجو وزیر صاحب پښتو ټولنې ته تشریف راوړي او تاسو سره ملاقات لري٠ نو تاسې به په همدغه مهال د ریاست په دفتر کښې حاضر اوسئ !
حاضر شوو ، وزیرصاحب راغی ٠٠٠ کښیناست٠ دعلم او معارف وطن او ملت ، پښتو او پښتنو په ارتباط یې څو جذباتي خبرې وکړې ، د کار ټکی پکښې هیڅ نه و٠ مګر موږ یې ټول تر اغېز لاندې راغلو ، بیا یې وویل: دا پښتو ټولنه ده٠ موږ او تاسې رسما مکلف یو چه دلته دې ټولنې د مرام او مقرراتو سره سم ، پښتو ملي ژبې ته علمي خدمت وکړو نو لطفا تاسې هر یو خپل نظریات ووایئ ٠٠٠٠
تقریبا موږ ټولو خبرې وکړې٠ بیکاره او د کار خبرې٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرو به د پښتو او پښتنو په باره کښې احساسات ثرګندول ، ځينو به پدې برخه کښې د وزير صاحب د شخصيت په ستاينه کښې مبالغه کوله. يو نيم د پښتو ټولنې ځينې معمولي ضرورتونو ته د وزير صاحب توجه اړول ٠ داسې کسان هم وو چه د افغانستان د نورو ژبو د ويونکو د ځينو عناصرو او اشخاصو يا د ځينو بهرنيو هيوادونو له لاسه د پښتو د مخنيوئ په برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

محترمو لوستونکو !

لکه څنګه چې ټولو ته څرګنده ده چې زموږ په ګران هېواد افغانستان کې د کلونو کلونو راهیسې تپل شوې جګړه روانه ده چې دې جګړې زموږ د ډېر شمېر هېوادوال د فقر ، بد بختي ، مرګ ، ژوبله او مایوسۍ سره مخامخ کړي دي، او همدا رنګه زموږ ډېر هېوادوال یې شهیدان ، معیوب او په هیواد کې د ارام او انساني ژوند کولو څخه محروم او په پردیو ملکو کې یې د پردیسۍ ژوند تېرولو ته اړ یستلي دي.
د دې تر څنګ پدغه تپل شوي جګړه کې د هر څه نه د مخه زموږ کلتور او ادب ته هم په لوړه کچه ضرر او تاوان رسیدلی دی اودوطن دښمنانوهمیش زموږ کلتور او تاریخی ارزښتونو ته نه تنها په سپکه کتلي بلکې هغه یې توهین او غوښتلي یې دي چې خپل فرهنګ او رواجونه او خپلې ارادې زموږ په خلکو پلي او عملي کړي .
وطن او د وطن په غیږ کې د خپلو دودونو او رواجونو ، کلو
او بانډو په مینځ کې اوسیدل دا هغه ستر نعمت دی کوم چې لوي خدای یې په خپلو بند ګانو پیرزو کوي ، خو ددې پیرزوینې په قدر او اهمیت هغه څوک ښه پوهیږي کوم چې د وطن او دخپل ټاټوبي څخه لرې په دوامداره توګه په نورو هیوادو نو کې د مهاجرت شپې او ورځې تېروي.
ساعته د پلي ګرځېدو سپارښتنه کړې ده.او دې سره دا عزیزان ، دا کتابونه او دا تقریظونه ، په دې وضعه ....
مازیګر وه. پاڅیدم. په چکر شوم. زموږ د کور مخې ته سرک نوی قیر شوی دی. مازیګر په همدې ځم راځم.
روان یم. یو څه وړاندې ، په کوڅه کښې څو تنه ماشومان وو . لوبې یې کولې. یو څه باد هم چلېده ، دکوڅې دوړې یې هم بادولې. چه ورنژدې شوم ، وپوهیدم چه ماشومان په ګډه ، د یو کوره س په شان ، په خپل ماشومانه غږ ، دا سندره وایي :

یاره ستا په اننګو کې ....

پوه شوم چه دا سندره اوس نه یوازې د مشرانو استادانو هنرمندانو د خولې سندره ده ، بلکه د ځوانانو او ماشومانو دخولې سندره هم ګرځیدلې ده.
خو یره کشکې په ودونو کښې ، هغه د توپونو دګړزهار په ځای همدغسې ماشومان همدغسې سندرې و وایي ....
په چکر چکر کښې ، زما په ذهن کښې ، نژدې د څلوېښتو کلونو دمخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه کیسه راتداعي شوه ٠

او داسې :

و ، نه و ، زمونږ د هېواد یو وزیر و ، له نامه سره یې د (ډاکټر) علمي لقب هم لګېدلی و ٠ ډاکټر وزیر په دې مشهور و چه پښتو او پښتنو سره ډېره مینه لري ٠ ډېرو کسانو به ویل چه په ډاکتر صاحب باندې وطن ډېر ګران دی ٠ هغه ډېر وطنپال شخصیت دی ٠

یو ازې ښاغلي صفی الله اسد سفیر به ویل :

افغانستان پر ډاکټر ٠٠٠٠ ډیر ګران دی ٠ مګر ، هغه په ګران وطن کښې هغه وخت شپې تیروی ، چه دی پکښې د کابینې وزیر وي ٠٠٠

بیا دې ته مې پام شو چه ددې ښکلي غزل په قافیه کښې لفظي ترادف او همغږي نشته ٠

د سر دواړه مصرعو د قافیو الفاظ (رنګ - او - څرګند)دي او ددوهم بند هغه (خوند) او د نورو بندنو دغه (ملنګ ، رنګ ، پتنګ ، او څنګ) دي٠

زه خوشحاله شوم چه د اولسي شاعرانو په شعرونو کښې ، د عربي په شان ، دا کار شوی دی او کېږي ، ښه شو چه د چه د حمزه بابا په حواله ، په دیوانۍ شاعرۍ کښې هم ، ددې ((ازادئ)) جواز پیدا شو ٠ خو افسوس چه د ظالمې زمانې له خوا ، پر مونږ خوارانو باندې د ((ازادئ)) د خوږو پېرزوینه کمه ده یا نشته ٠٠٠٠

عبد الرحیم یوه (سي - ډي) یا (ډي - وي - ډي)چالانه کړې وه ٠ ما په هغه کښې دغه سندره د (نازیه اقبال) په اواز کښې اورېدله او کسر ته یې منتظر وم ٠ دی کښې زمونږ د انګړ ور وټکید ٠عبد الرحیم ولاړ ٠ ډیر زر بیرته راغی٠

په دوه اتیا مخونو ، د کمپوز شویو شعرونه همدغه مجموعه یې راکړه او راته یې ویل : (افغانی صاحب) غواړي چه پدې کتاب باندې څه ولیکې !

د مجموعې پاڼې مې واړولې ٠ (دمینې رنګ) غزل (یاره ستا په اننګو کې ٠٠٠٠) مي سر تر پایه ولوست او ایله وپوهیدم چه دا ښکلی رنګین شعر ، د همدې مجموعې د وینا وال ښاغلي سمیع الدین افغاني دی ٠

څو نور شعرونه مې هم و لوستل ٠ زیاتره خوندور وو ٠ ستړی شوم ٠ په چرت کښې ولاړم ٠ هلته د (ویښ زلمیانو) په باره کښې کتاب لیکم ٠ دلته زما د (یو دوه ګوتې کاغذ ٠٠٠) دکتاب څه د پاسه دیارلس سوه مخونو ، پروف راته پروت دی ٠ زوړ یم او جوړ نه ٠ ډاکتر راته دوینو دغوړ د لېږې کولو لپاره دوا نه ده راکړې او د هر سهار یو ساعت سپورت او د مازیګر دوه

پردیس خیالونه زما د شعرونو یوه بله نوي شعري مجموعه ده کوم چې د مهاجرت په دوران کې مې دخپلو هیلو او ارمانونو لړۍ د شعر په ژبه اظهار او د قلم او هېوادوالو سره شریکه او په هغه کې مې د خپل د دردیدلي زړه اوآز منعکس کړی دی ٠

درنو لوستونکو !

په دغه شعری ټولګه د وطن نامتو علمی شخصیت سر محقق ښاغلی عبدالله بختانی خدمتګار هم پیرزوینه کړی او یوه ښکلی علمی لیکنه یی پری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی چه د هغوی لیکنه پدی مجموعه کی بی له تصرفه کټمټ نشر ته سپارو او د بختانی صیب څخه مننه کوم چه د ډیرو مصروفیتونو تر څنگ د کتاب په اړه خپل نظر څرگند کړی دی ، ښاغلی بختانی صیب ته د اوږد ژوند او د ښه صحت هیله دلوی خدای د دربار نه لرم ۰

همدارنگه د ځوا ن او وتلی لیکوال او شاعر ښاغلی اجمل اټک یوسفزی څخه مننه کوم چه زه یی مخامخ نه یم لیدلی او زما د شعرونو او لیکنو سره د رسنیو له لاری اشنا اویوه ښکلی ادبی سریزه یی پدغی شعری ټولگه لیکلی ده ۰

په پای کې لازمه گڼم د هغه دوستانو څخه چې ددغی مجموعې په راټولولو ، تنظیم او چاپ کې یې له ما سره مرسته کړې مننه او یادونه وکړم ۰

د لوستونکو د نیکو او اصلاحي نظریاتو او مشورو په هیله ۰

په ډیره مینه

سمیع الدین افغانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نالیدلی سمیع الدین افغاني !

دا دستور دی چې له درده زګیروی خیږي
ګنې څه و د رحمان د شاعری

په رښتیا چې شعر او شاعري د هر چا کار ندی ، شعر د مینې ، درد ، عاطفې او د یوه سپیڅلي احساس زېږنده ده. په یوې ټولنې کې تر ټولو ډېر حساس او سترګور خلک شاعران او لیکوالان ګڼل کیدای شي.
کله کله یو تن د حقیقي عشق او یا دمجازی عشق پر لمبو وریت شي او تر خولې یې اه او فریاد راووځي، خو ځینې وخت داسې هم پیښیږي چې یو انسان پخپله ټولنه کې نا انډولي او بې عدالتي ویني او په پایله کې یې د همدغې نا انډولۍ پر لغړن اور زړه او دماغ سوځي ،چې هر ګوره همدا سوز او سوی بیا ورو ،ورو د الفاظو جامې اغوندي او په همدې ډول بیا له زړه نه زړونو ته لارې جوړوي.
ځینې وخت په نړۍ واله کچه یو شاعر، عالم او لیکوال داسې یوه دردمنه او یا خوږلنه وینا وکړي چې په هغې کې به د ډېرو نړۍ والو درد او غم نغښتی وي.
دا چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی، نو پر همدې بنسټ دا وینا بیا دنړۍ پر مخ پرتو نورو هیوادونو او ولسونو ته ځان ور رسوي ، که څه هم د بل هیواد او ولس خلک به د شاعر په مورنۍ ژبه د سره هیڅ نه پوهیږي ،خو دا چې په
ټولیز ډول کله کله د انسانانو دردونه یو شان وي ، نو د همدې وروستۍ

زما د پاکې مینې
حقیقت پکښې څرګند دی......

او درزی درزی ، درزی درزی....
نه پوهېږم چه ددې سندرې بخت او طالع وې ، که د نورو ټولو او سنیو په خلاف ددې سندر مارو مهارت ، چه د شعر د الفاظو د ادا کولو پر مهال یې د موسقۍ د الاتو غږونه ډېر ټیټ کړي وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ملګري مې وويل :
ها ۰۰۰۰ د حمزه با با غزل وايي ۰
هملته لږ څه ودرېدو او سندر ه مو تر پايوه واورېدله او يو څه خوند مو ترې واخيست ۰ يو څه پدې چه د سر تاوولو په وخت بيا د موسقۍ په اوازنو د توپونو غړمبهار جوړېده او زمو غوږونه يې کڼول ۰۰۰۰
زه خو ودونو ته ډير نه ځم ۰ که د سيا لۍ شريکۍ د ډيرې بې اندازې مجبورېۍ نه ولاړ هم شم ، بيا ورته ډېر نشم کښېناستلی ۰ خو دا سندره مې بيا بيا څو ځله د راډيو ګانو او تلويزيونونو له لارې ډيرو مختلفو سندر غاړو په اوازونو کښې ، د موسقۍ د سم ، مناسب او معتدل غږ په ملګرتيا اورېدلې او خوند مې ترې اخيستی دی ۰
خو !
خو ځرنګه چه يو د سندرې په کسر کښې د هغه د شاعر نوم يا تخلص نه اورېدل کېده او په هوټل کښې د خپل ملګري نه مى اورېدلي وو:د حمزه بابا غزل۰۰۰۰
نو د غزل په مکرر اورېدو به مې دا تلوسه زياتېدله چه که د غزل په کسر کښې د شاعر نوم يا تخلص واورم ۰
حمزه بابا خو د خپلو غزلو په کسرونو کښې خپل نوم ځای کړی دی او دلته ۰۰۰۰ ؟
سندرې خو سندې وي ((خو)) ، بيا هم ((خو)) ، خو دنوي عصر د تخنيک زور هم ور سره شيي ،او د موسقۍ خوږ اواز ، دراکټونو ، توپونو او بمونو د اواز غوندې اوچت شي او غوږونه کڼوي ۰
په يو واده کښې ، همدا چه ډوډۍ مو ونغړله ، نو يو ملګري راته په څه طنزي
لهجه ويل:
استاده ! که دې خوښه وي نو رسخت به واخلو ، وبه تښتو ۰
ما وويل: ولې ؟ هغه وويل: ته پوهيږې چه افلاتون ويلي دي: ((موسقي د روح غذ ا ده)) ۰ مګر ۰۰۰۰۰
زه پوه شوم ۰ پاڅېدو ۰ په ولاړه حالت کښې ما وويل: بېشکه ! که الله پاک پدې يو ويشتمه پيړۍ کښې ، افلاتون را ژوندی او يا زموږ په ټولنه کښې نوی افلاتون را پيدا کړي ، نو پر موږ به د هغه ذات د بې شمېرو احسانونو تر څنګ د هغه دا احسان هم وشي ۰ چه ، دې زمانې ځينو کسانو ډېر تبليغ کړی دی چه ((فلسفې افلاس کړی دی)) ددې پرو پاګنډې په اثر د نړۍ د فيلسوفانو بازار سوړ شوی ،او د هغو پر ګدۍ سفسطه بازان ناست دي ۰ اودې سره نړۍ د فلسفې په افلاس اخته شوې ده۰ نو نوی افلاتون به خپله هغه
زړه خبره ((موسقي د روح غذا ده)) بيرته واخلي اودا سې حکم به صادر
: کړي
((موسقي د روح عذاب دی !))۰
او دې سره به د فلسفې او فيلسوفانو ارزښت هم يو په دوه شي۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه روان شو ود موسقئ لمړنی درز پورته شو ...څو چه د تالار دروازې ته
ورسیدو ، د سند رغاړې غږمو تر غوږ شو :

یاره ستا په اننګو کې
چه د چا د وینې رنګ دی ؟

اړیکې له کبله بیا هر دردمن پرې خپل درد کټ مټ د شاعر په شان تسکین او ټکوره وي.
ښاغلی سمیع الدین افغاني که څه هم له خپل هیواده لرې پروت یو افغان مسافر دی ، خو د خپل یتیم وراره ،سرتورې وربرې بې مور او پلاره ، کور او ورېې ژړوي او کړوي ، چې دادی نن یې درد د الفاظو او کلمو په بڼه ستاسې په وړاندې دی.
ما لا تر دې دمه ښاغلی سمیع الدین افغاني مخ په مخ ندی لیدلی ، بس یوازې او یوازې د ښاغلي افغاني د خوږ من زړه ، احساس ، کړیکې او سړیکې وې چې زه یې هم د یوه دردېدلي افغان په توګه د ښاغلي افغاني صیب د شخصیت سره اشنا کړم ، هو همدا پیوند و ، ځکه چې د هغه(شاعر) د هیواد سرتورې زموږ پت دی او دوطن یتیم بچی زموږ تن دی ، د هغې بې وروره کور زما کور هم دی او زما بې اور کور د هغه هم دی، یعنې خوښې او غمونه ټول مو سره ګډ دي.
زه د فن او هنر له مخې د ښاغلي سمیع الدین افغاني ، پاک او سپیڅلی احساس نه ټکنی کوم ، ټوله (پردیس خیالونه) ټولګه مو په لاس کې ده ،تاسې او خپل انصاف او قضاوت .

مګر دا چې شعرمینې ، احساس ، پیغام او انساني عاطفې ته وایې نو ما دا ټول د ښاغلي افغاني صیب په پیبلو ویناوو کې لیدلي او لوستلي دي .

پر ژوند او قلم یې برکت
اجمل اټک یوسفزی
ناروې ، اوسلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه اورم ننګرهار ښه دی

مګر اوس ، دماشيني نړئ د ترقئ او پر مختګ په زمانه ، په يويشتمه سدئ ، يا د کمپيوټر په دوران کښې پر موړ بدبختانو ، ددې ورستيو دېرشو کلونو ، د پرله پسې تپل شويو خونړيو جګړو ، د نړئ د راز راز پرمختلليو وسلو د ازموينو د درز او دروز پدې دوزخي زمکه او اسمان کښې ، چه د چا خپلوان ، عزيز ، دوست او اشنا د ښادئ کارت راشي ، نو کارت وګورو چه د شپې له خوا ، د يو مجلل عصري هوټل تالار ته يې بللي يو ۰ مننه مبارک دې شي ۰

هلته د خوړو غم نه وي ۰ د هر مېز ګرد چارپېره دولس تنو غذا سرويس کيږي ، شوله خو درک نه لري ، څلور پنځه ډوله پولاوونه ، څلور پنځه ډوله غوښې ،سالندونه ، فيرنې ګانې ، مېوې او کوکا کولا ګانې ۰۰۰۰
دولس واړه زمريانو مېلمنو حمله په غوښو وي ۰ وريجې هسې پاته شي ۰ هسې هم زياتره يخ کړي شيان باسي او د پرون ، بل پرون او لرغونيو پرونونو د ودونو پاته شوني وي ۰
خدای دې د هغو مل شي چه وخت ناوخته يې د وينې د فشار يا د معدې د تېزاب درجه جګيږي۰۰۰۰

راغلو د سندرو اوريدلو ته :
هلته سندرغاړو ته ډير ښه ستېژجوړ شوی وي ۰ په اوتو کړيو دريشيو او ښکلو نيکټايي ګانو ، منظم او مهذب ،((هنرمندان))او کله نا کله ((بې هنران)) ناست وي او سندرې غږوي ۰ هغه سندرې چه موږ په ځوانئ کښې اوريدلي هغه نه ، هغه استادان خو زياتره وفات شوي دي ۰ خدا دی يې وبخښي ! د هغو د زامنو لمسيانو څخه ، خدای دی يې لري ، سندرې اورو

يا ره ستا په اننګو کی ۰۰۰

ښکلې چه ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل د نا اشنا انځوره ووځی

د ځوانئ په وخت به چه د چا د ښادئ مراسمو ته تللو ، نو په تلو تلو کې به دا پوښتنه طرحه کېدله چه څه به يې پاخه کړي وي ؟ د غوښې سره شوله که بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښې ؟ خوندور ځواب «پولاو » و ۰
مګر زما او زما غوندې ، د ځينو سرګشته و ، نه دا پوښتنې خوښېدلې او نه دا
ځوابونه۰ زمونږ په زړه پورې پوښتنه داوه :
سندرغاړيې څوک دی ؟
اسلم ، بادام ،فيض ګل ،حافظ ، مشکي ،بسم الله، ايوب ، رحمتګل ، ګلرنګ۰۰۰يا ؟
واده ته به ورسېدو څه شی به چه تيار و هغه به د يار و ،هغه به مو په خوند خوند وخوړل۰۰۰۰
بيا به له ماسخوتنه تر سپېده داغه پورې د سندرو په اورېدو نه مړېدو ۰ د بهاړي ، بيرمې ، بياګ ، کستوري ،کليان ، اسا اوجوګ په راګونو کښې به مو سندرې:
مقام ، غزل ، لنډی ، چهار بيتې ، لوبې ،بګتئ۰۰۰ او په هغو کښې به مو په ډېره مينه ، دمينې سندرې اورېدلې۰ ديار دمينې ، د وطن د مينې او د خدای دمينې د
استاد الفت دمينې ديو غزل دا بيت الغزل ، د هماغه زمانو يادګار دی۰

چه په حجرو کې يې د عشق سندری

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

همېشه به مې ورب ته داد عا کړه
محبت د نازولي جانان را کړه

دا نړۍ راته فاني دنیا حساب ده
هوښیار انو توبه جوړه د عقبا کړه

د جنت او د دوزخ پروا به څه کړم
چې پروا مې شپه او ورځ ستا د رضا کړه

چې تمام عمر په فکر د دولت وي
هغه خلکو د خپل ځان سره جفا کړه

د مادي دنیا متاع ده د څو ورځو
غافل مه شه او خروي تخفه پیدا کړه

چې د زړونو په رضا رب خوشحالېږي
راشه ! داسې انساني احساس اشنا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه څوک دی چې په خپلوکې يې وران کړو
ولسونو او اعتبار باندې څه وشول

دا څه وشول څه به کيږي نه پوهيږو
زموږ د خلکو په وقار باندې څه وشول

د ظالمو او بې رحمو زور چليږي
افغاني ! زموږ روزګار باندې څه وشول

۲۰۰۹ - ۵ - ۱۹

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وشول ؟

زمــوږ کلي او ګلزار بانــدې څـــه وشــول
په سپرلیـــو ، نوبهـــــار باندې څه وشول

بوراګان د بـاغ پــه لـــــوري نـه رادرومي
په دې خوار غریب ملیـــار باندې څه وشول

چې د خیـاله یې رخســـار په اوربل پټ وه
په هغه ښـــکلي نـــګار باندې څـــه وشول

نه ادم شتـــه ، نه رباب ، نه هغـــه مینـــه
د فرهـــــاد د زړه قرار بانـــدې څـــه وشول

دلته هرڅـــــه دي وران شوي ویجــــاړیږي
زموږ کلي زموږ ښــــار باندې څـــه وشول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخلاص او صداقت لوړه رتبه ده
د کعبې د پيروانو ځان همرا کړه

په کوم ملک کې چې رښتني وروروګلوي وي
د هغو خلکو روزګار ربه صفا کړه

چې د بخل او کينې نه ، نه مړيږي
هغه قوم ،هغه ولس ربه پنا کړه

غرض دا چې صداقت لوی عبادت دی
قوم په صدق کې حاصل د خدای رضا کړه

۲۰۰۸- ۱۰-۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان یم

زه څوک د کوم ملیت د کوم زبان یمه زه؟
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

پښتون دی که تاجک که هزاره د دی وطن
ازبک نورستانی که پشه ای دی یا ترکمن
د دې خاورې بچیان دي سره یو مو دی مدفن
تاریخ یم جوړونکی د زمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

دښمن مو په نفاق کې یو تر بله بیلوي
په رنګ رنګ د سیسو مو په خپل مینځ کې جنګوي
په حیله او نیرنګ مو په قومو جلا کوي
اوس پوه زه د دشمن په بد ګمان یمه زه
بس دومر درته وایم چې افغان یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندون پا ی کی مایوسی څه پکار
د ښه عمل ښی خاطری تیری شوی

دلته دا څوک دی چه مغروره ښکاری
فانی دنیا شیبی ، شیبی تیری شوی

افغانی رب ته د سجدو موقه ده
ګنی موقی مو د توبی تیری شوی

۲۰۰۹ - ۵ - ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم څپې

په مورړ د مرګ بدې څپې تيرې شوې
څه عجيبه شانتې صحنې تيرې شوې

د زړه ګوګل ته مو لاس ويوړو رقيب
د درد او غم بدې شيبې تيرې شوې

د ژوند مفهوم زمورړ بې رنګه شولو
د نابوديو ولولې تيرې شوې

ها اميدونه ارزوګانې د ژوند
ټولې نيمګړې قافلې تيرې شوې

راځي چه واخلو عبرتونه تر ژوند
داسې په مورړه چه تيارې تيرې شوې

پدغه ژوندکې اعتبار کله شته
د خود غرضو ناکردې تيرې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توري په میدان کې هر دښمن پدې پوهیږي
افغان باندې په زور او زیاتي کله کلي کیږي
خصلت مو د میړانی دی په دې هر څوک پوهیږي
په عزم، اراده کې با ایمان یمه زه
بس دومره در ته وایم چې افغان یمه زه

راځئ ای خوږو ورونو چې وطن سره اباد کړو
په پوهه هوښیاری باندې دا خپل غلیم برباد کړو
پیشرفت او ترقۍ ته افغانی عزم بنیاد کړو
بیا سولې ورورولي ته ارمغان یمه زه
بس دومره در ته وایم چې افغان یمه زه

کال **۲۰۰۵** مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا افغانستان دی

ای وطنه ګران وطن
ښکلی ګلستان وطن
دا مو د خاپوړو کور
دی جنت نشان وطن

ښه باغ او باغچې لري
رنګ په رنګ میوې لري
ښار د قندهار زموږ
پېغلې پښتنې لري

ښکلي ننګرهار ته ځم
ګل د نارنج ښار ته ځم
بیا به د سپرلي موسم
د ښکلو دیدار ته ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته زړونه په لمبو دي
امیدونه په سلګو دي

په صحیح لار مو روان کړه
ته مو سیال د دې جهان کړه

افغاني احساس اشنا کړه
دی تیارو نه جوړ سبا کړه

----

۹ - ۵ -۲۰۰۹

جرمنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کاروان کې انسانان دي
څوک سپینږیري دي ځوانان دي

هم تور سرې ، ماشومان دي
څوک تنکي تنکي ځوانان دي

دوي کې مینه ده وروري ده
پاک احساس ، مسلماني ده

دوي په تمه د ژوندون دي
په امید د سباوون دي

ای د دې کاروان څاروانه
لږ خبر شه د کاروانه

ستا غفلت کې نابودي ده
ستا همت کې ژوندګي ده

لږ دمه شه ای مغروره
ځان فارغ کړه له غروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو کی زمریان لري
ژبې اتڼ چیان لري
خلکو د پکتیا سیمه
ښه ښایسته ځوانان لري

لوړ نام او نشان زموږ
دا د اسیا بام زموږ
څومره لوړ شهرت لري
لعل د بدخشان زموږ

دروند په زیارتونو دی
ځای د طاعتونو دی
دا د غزنویانو کور
زړه د تاریخونو دی

لاړ به شو مزار ته بیا
د روضې دیدار ته بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال به د ایمان وکړو
د الله دربار ته بیا

دا مو دقومو کلی
دا مو د دودو کلی
لوړعالي کلتورلري
دا مو د نیکو کلی

لوړ په تول جهان دی
دا کور د افغان دی
دا مو د پلرو کلی
دا افغانستان دی

کال ۲۰۰۲
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثاروان

دغه څوک دی چې ثاروان دی
رهنما مو د کاروان دی

دا مو خپل که اجنبی دی
که مو خپلو کې پردی دی

دوی کې لویه ځان ځاني ده
راته ښکارې بې ایماني ده

دي بې لارې ټول منزلونه
توري شپې دي ګړنګونه

په بې لارو ، لارو سر دی
د کاروانه بې خبر دی

هر یو ځان ، ځانله غره دی
که ثاروان دی که ساده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په پوهـــــه علمیت مري
د هغـــــوی شتـه دوعـا ګوی

چې په جهــــل کې پیـدا شي
خدای دې نکړي چـــاته لوی

چې په سمــــــــه لاره سر دی
افتخـــــــار په داسې ځوی

نورو صلحـه کې ژوند تېر کړ
موږ په جنـګ کې شو را لوی
***
۲۰۰۹ - ۸ - ۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه حال دی

دغه خوب دلیدو نه دی
نه خوبونه دلیدو دي
داحالت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

څه تیارې دي خپرې شوي
سمه او غرېې دی نیولی
دی وحشي وحشي شیبو کې
دا فرصت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

د دی شنه اسمان تر څنګه
دا زخمي زخمي وختونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸

دا دهشت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

پرهارونه مرګ او ژوبله
دبې رحمو قا تلا نو
د ظالمو جابرانو
دا وحشت د لیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

حالتونه توفاني دي
اوس وختونه توفاني دي
ای د وخت سالار تربوره
ستا خصلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

نن دخدای د بنده ګانو
ډېر بې حده سپکه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه ستا دربار دی لوی
موږيو ټول ستا ثنا ګوی

ته عزت چا ته نصيب کړې
څوک ذليل کړې سياه روی

تفاوت لري خالقه
ستا مخلوق په رنګ او خوی

يو هوښيار کوي کاروونه
بل جاهل بې ادب لوی

څوک ظالم خانه خرابه
د ی مکاره دروا غګوی

ربه تا دي پيدا کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک عاجز ځوک فضول ګوی

تــکبر چې پــــــــکې نه وي
هـــا عالم د عقلـــــــــه پوی

۷۲

چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
ته سزاوارېې ربه
د عبادت مدام
که مو نصیب شي چېرې
ستا مرحمت مدام
شېطان رټلی ګنو
تا فرمایلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
لاس په دعا یو ربه
ته مو سبحان یې
ته مو پوره کړې حاجت
ته نګهبان یې
افغاني ! ستا په لار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه منلي دي
چاچې راستي کړې ده
رب ته منلي دي
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۰

۷۵

دا قيامت دليدو نه دی
نه وختونه دليدو دي

ای ددې زمان انسانه
سره يو شه يو همت شه
يو ه چيغه د غيرت شه
نور غفلت دليدو نه دی
نه وختونه دليدو دي

تر دې غلو او ګيدړانو
داوحشي ، سړي خورانو
ترينه خلاص مظلوم انسان کړه
دا ذلت دليدو نه دی
نه وختونه د ليدو دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال ۲۰۰۷ مهاجرت

زخمي زړه

شیخه نور کله زه تسبیح شمېرم
زه مې زخمونه د سینې شمېرم
ګیله مې ځکه د خپل ځانه راځي
خپل صداقت دا ناکردې شمېرم
چې په وفا او صداقت مړه شوې
د هغه خلکو هډېرې شمېرم
د زړه باغچه مې ټول زخمي زخمي ده
د رغیدو یې ورځې شپې شمېرم
د پیوندي زړګي نه څه غواړې نور
نه ستا وعدې نه مې ګیلې شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زړه په کوم رنګ چې تسپې اړوي
زه افغانی مې شوګیرې شمېرم

فرانکن کلینینک-باد کیسینګین
۲۰۰۸/ ۸ / ۱۷
جرمني

۱۱

نیک عمل

دنیا د نیک عمل ده
بدان رټلي دي
چاچې راستي کړې ده
رب ته منلي دي
دنیا د نیک عمل ده
بدي په کار نده
دا بد عمل چې پرې ځي
دا سمه لیار نده
پرهیزګاران د دنیا
پاک او سپېڅلي دي
چاچې راستي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب ته منلي دي
دا دنيايي کار او ژوند
هسې روان دی نا
چې څوک پرې نه پوهيږي
غافل د ځان دی نا
د خدای رښتنی مخلوق
پرې پوهيدلي دي

۷۴

پرواز دې زړه غـواړي وزر دې نــه وي
د بــې انــصاف درزي دظلــمه وروسته
کالي دې جــوړ وي خو تـټر دې نـه وي
داسې وخـــتونـــه د نيمګــړو هيلــو
کلــه پيښيږي چـــې هنــر دې نـه وي
يا کــه پــه هر څـه باندي پوه يې مګر
پــه لاس کې زور نلــرې زر دې نـه وي
داسي تنــدی هــم پــه داغلــو ارزي
چـــې خوښې نلــري اختــر دې نــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو خــوږ ارمان لرو پــه زړو کې ربـه
چې نور جنگ نـه وي ستمگر دې نه وي
خاونــده بــیا هـغه وختونــه غـواړو
پښتانــــه یو کړه لر او بر دې نــه وي
۲۰۰۹ - ۵ - ۴

د مینې رنگ

یاره ستا په اننگو کې
چې د چا د وینې رنگ دی
زما د پاکې مینې
حقیقت پکې ثرگند دی

ما ویل سترگې دې خوږې دي
دې ویل تورې په رنجو دي
ما ویل مینه دې سور اور دی
دی ویل یار زما ملنگ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل زما سره اشنا شه
دې ویل زموږ کلي ته راشه
ما ویل مینه رسوا کیږي
دې ویل دا دمینې خوند دی

۱۲

ما ویل ښکلې دې ځواني ده
دې ویل مینه رسوایي ده
ما ویل زه دې لیونی کړم
دې ویل یار مې غنم رنګ دی

ما ویل سپینه خوله دې راکړه
دې ویل مینه کړې بې باکه
ما ویل زړه ته مې نژدې یې
ویل زه شمع یار مې پتنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل راشه مازیگر ته
دې ویل دربه شم ګودر ته
ما ویل لاره به دې څارم
ویل منګی مې شین په ځنګ دی

۲۰۰۷ / ۴ /۲۵

۱۳

چې بام څڅیږي او ختګر دې نه وي
دا تنهايي به څه لذت ولري
په کور کې ناست يې او دلبر دې نه وي
د داسې وصله نا امیده يې تل
واده دې کړی وي پسر دې نه وي
چې د اشنا په تمه تمه ناست يې
ورځ دې اوږده شي مازیګر دې نه وي
یا په چرتونو او فکرونو د یار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــپه دې اوږده شي او سحر دې نه وي
د شـــوګـــیرو د خپل جانـان نـــه وروسته
خـــوب دې راغلی وي بستر دې نـــه وي
چې غـــریبي او بـــې وسي وي مـــدام
پـــه تبه پروت يې او ډاکتر دې نـــه وي
چې کلـه کلـــه خـــوشحالي پېښه شي

۷۲

نیمګړې هيلې

د ژونـــد بهـــير پـــه بيـــړه بـــيړه درومي
تل خوشـــحالـــي اود زړه سر دې نه وي
کلـــه نا کلـــه داســـي ډ بـــر پيښيږي
چې څـــه کرې حاصل او بر دې نـــه وي
داسي هستي زميندارې بـــه څـــه کړې
ځمکه دې ډ بـــره وي بزګـــر دې نـــه وي
او يا د ځمکې د حـــاصل نـــه ورســـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

فصل دې پوخ وي او لوګــر دې نــه وي
هــغه تنـــــها د بــېوسۍ موقـــعه کې
مشکل دې ډېر وي کمک ګـر دې نه وي
ملیاره !تــه بــه هم خوشحالــه نــه وې
چې نیـــالګي کېنـــوې ثـمر دې نه وي
ژمی به ځنګه پــه خوښۍ کي تېر شي؟

پاکې هیلې

هغه څه چې مو په زړه کې هوسېږي
زموږ هیلې دي منزل ته به رسېږي

دغه هیلې ډېرې پاکې او سوچه دي
چې ملګري مو د ژوند او همېشه دي

دا ژوندون د امیدونو لوی جهان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه تل په هلو ځلو کې انسان دی

د مادي دنيا متاع پسې به ګرزي
خو اخر به د نيستۍ په طرف پرځي

چا چې بل انسان ته کړی دی خدمت
دا حتمي ده چې بيا مومي به عزت

ځينې شته دا سې کسان چې مضري کا
چې تاوان درته رسيږي خوشحالي کا

دوی په خپله په تلاش کې د ضرر دي
خدای وهلي ځان نه کله با خبر دي

څوک چې چاته کوهی کني هغه خپله
په کوهي کې به يې ځای وي تل ترتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د بخل او کينې نه نه مړېږي
ناروا دی هېڅ منزل ته نه رسېږي

تکبر دا د جاهلو خلکو کار دی
په دنيا باندی تل کله اعتبار دی

پاکې هيلې د انسان او انسانيت
در ته ښايي که دې ګران وي خپل عزت

ربه ته د مور او پلار يې نګاهبان شې
دا مو هيله دا اميد دا مو توبه ده

تا پيدا کړو ته مو وژنې ته مالک يې
ستا ورحم او کرم ته مو سجده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ته يې جنتونه ور نصيب کړي
ښايسته پېغله غزال جان مو ستا ميلمه ده

۲۰۰۹ - ۳ - ۱۷
اشفنبورګ والډفريتوف
جرمني

۷۰

ځوانيمرګه غزال

زموږ کلي زموږ ښار کې انګازه ده
جګه شوي د ښکلا نن جنازه ده

خښوي نن نامراده ارمانونه
د غزال د پېغلتوب ورستۍ شپېه ده

نن د زړونو د داغونو حساب نشته
د غربت د ماتمونو يو بيلګه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ویر کې هر یو ډېر دی ژړېدلی
که سپین ږیری یا که ځوان که بېگانه ده

ارمانونه د ځوانۍ نن خاورې کیږي
عجیبه شانې د غم بده شېبه ده

پدې خلکو نن د غم د پاسه غم دی
پدې کلي نن راتاو د غم څپه ده

د اخلاص لاره مدام د پیروزې ده
د انصاف تله قانون د پادشاهي ده

افغانی دا صداقت لوی عبادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت چې د ر سېږي قناعت دی

جنوری ۲۰۰۴ جرمني

۱۲

مهاجر

زړه کې چې مغروره او کاکه یمه
دا سې معلومېږي چې ساده یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته په پردي وطن کې ژوند کوم
هر څه خپلوم ځان بیگانه یمه

گوري راته تل دوی په پردي نظر
هسې زه د څو ورځو میلمه یمه

۲۰۰۷ / ۴ / ۲۴
مهاجرت

۱۷

د نازو او د ملالې خدمتگار دی
خپل ولس ورته د هر څه نه دی گران

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه دی د ټاټوبي په خدمت کې
تل نازيږي په تاريخ د لوی افغان

ربه ته د با احساسو ساتندوی شې
لوړ همت راته ښکاره شو افغان ځوان

....
۲۰۰۹- ۳- ۲۲

۲۸

افغان ځوان

چې خپل ژبې ته خدمت کړي په ښه شان
په مرچل کې ورته پروت د ی د افغان

نازولي يې مدام خپل مشران دي
احترام ورته کوي په هرزمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ځوان دی هم ساتونکی د سنګر دی
د دښمن سره یې لاس دی په ګریبان

لوړ احساس یې د وطن څېره کې ښکاري
ربه ته د دغه ځوان شې نګهبان

ډېر غمخواره استعداد راته ښکاره شو
په خدمت د خپل وطن کې افغان ځوان

د میرویس او احمد شا بابا خدمت ته
شپه او ورځ یې یوه کړې په ایمان

د زړه باغچه

دزړه باغچه کې درته ګل کرمه
رامبیل، چمبیل، نرګس، سنبل کرمه
دا به وعده راسره کړې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګلو سیل له به راځې جانانه

د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د ښاپیریو پکې تال جوړوم
زما دا هیله به منې جانانه
دګلو سیل له به راځې جانانه

زما د پاکې مینې ښکلې بڼ کې
ستا د ښایسته حسن منلې بڼ کې
د وفا لاس به راکوې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

زما د مینې او سرو ګلو باغچه
د رنګینو ،باغ او بلبلو باغچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا له خزانه به ساتې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان ګډ شي
په سرو ګلونو مې تالان ګډ شي
پاس په لیمو به قدم ږدې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

/۲۰۰۷ / ۴ / ۱۰

جرمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې زه به خپل منزل ته رسم
په حقیقت کې په بل رنګ راغلم

د پاکو هیلو ، ارمانونو ښار نه
زه افغانی تری ګیله من راغلم

۲۰۰۸ - ۳ - ۱۸
مهاجرت

ګیله مند

زه د حالاتو نه په تنګ راغلم
د خپل تدبیر سره په جنګ راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې ښکل به کړم روښانه لاره
په سرنوشت کې د پتنګ راغلم

زه د خپل ملک د پادشاهي په هیله
خو په حساب کې د ملنګ راغلم

ما سره ښکلي ارمانونه زړه کې
خو نامراده ترې په څنګ راغلم

هغه حساب چې مې د ژوند درلوده
زه په مسیر کې د نیرنګ راغلم

لیونۍ

د فکر تال کې زنګیده لیونۍ
بیا په زړګي مې وریده لیونۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د زړه ورته داغونه شمېرل
دا بې پروا وه خندیده لیونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مینه پوهیده لیونۍ

ما چې اظهار ورته د مینې کوه
لکه د ګل به غوړیده لیونۍ

افغانی څومره ښې شیبې تېرې شوې
چې په مالت کی اوسیده لیونۍ

۱۰/۱/۲۰۰۸
مهاجرت

۲۰

غزل

زړه چه شی بی شوره بس د عشق د کوره ووځی
یار ورته اغیار شی د زړګی د زوره ووځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه د بې مینو ښار د زړو تسل په څه کېږي
دا چې د یار مینه یې د فرض د پوره ووځي

عزم فولادي د یار په مینه کې په کار دی
ژوند د نا امیده ارمانو د توره ووځي

ژوند د پاکې مینې ، پاکو هیلو سره ښه ایسي
ګوره چې مین د ناکردو د اوره ووځي

هسې چې ښایست یې د اشنا په اننګو کې دی
هسې یې غزل د نا اشنا انځوره ووځي

۱۲/۱۲/ ۲۰۰۲

شوګیرې

زه لـه حیــــــا یار ته کتلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزړګي راز ورتـــــه ويلی نشم

د يار منت مې په ليمــو قبول دی
د بل احســان په ځــان منلی نشم

دا ستــا په مينه محبت کې اشنـا
د هــجر ژونـــد نور تيرولی نشم

ستا به پدې کله يقين پيــدا شي
زړګی لـــه تا نــه صبرولی نشم

ها ستـــا د کلي دکوڅو يادونه
خــــوږې شيبې يې هيرولی نشم

افغـانی ژوند په شوګيرو تېرېږي
باران د او ښـــکو درولی نشم

۲۰۰۹ - ۷ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تنګ نظره دتعصب لېونیان
د افغانانو کار او زیار ورانوي

اغیار به‌دا ارمان ترګوره ویسي
چې د افغان ولس ګلزار ورانوي

افغاني ! زمورږ د پرګنو یووالی
د دښمن ځاله‌او اعتبار ورانوي
----

۸ / ۳ / ۲۰۰۹
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليواله

د کلي مينځ کې د پنجو په ثوکو تلله جلۍ
لکه کوتره مې د ورايه وليدله جلۍ

د سيخکو کتار يې جوړ وه د اوربله ځينې
په يو نظر يې زړګی ويوړه د ګوګله ځينې
په سرومنګلو يې لاس تېرکړه د کاکله ځينې
په هر قدم کې لکه لښته ماتيدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورايه وليدله جلۍ

خپلو همزولو سره وتې په چکروه نه
ښکلی موسم د پسرلي او مازيګروه نه
د پلو لاندې پټ کاته يې په هنروه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجنو مینځ کې لکه شمعه بلیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

یو یې په غاړه سورکمیس ګل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چارګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه

په افغاني لباس کې ښکلې ښکاریدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

۷/۱/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحمان با با مزار

چې د رحمان بابا مزار ورانوي
د پښتنو ستر افتخار ورانوي

دا د فرهنګ او د ادب دښمنان
زموږ کلتور زموږ یادګار ورانوي

زموږ تاریخ ته دوی په سپکه ګوري
دوی زموږ ځلی او منار ورانوي

نن د صوفي عبدالرحمان په پلمه
د تصوف پلونه او لار ورانوي

دوی د انصاف او انسانیت نه لرې
نن که رحمان سبا انصار ورانوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر قدم کې مایوسي ده
په سلګو کې چې اوسیږو

که لوی خدای مو مهربان شي
د رحمت په موږ باران شي
په وطن کې مو وروري شي
خپل باندو کې چې اوسیږو

ربه موږ هم بنده ګان یو
د یو خوږ ژوند په ارمان یو
(کاش چې ورکه محتاجي شي)
امیدو کې چې اوسیږو

افغاني وطن سور اور شو
تر اسمانه لوګی خپور شو
اه فریاد او بیوزلي ده
تورتمو کې چې اوسیږو

۲۰۰۹ - ۲ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

د شوګیرو به درته څه ووایم
د ژړیدو به درته څه ووایم
چې دې په مینه کې لوګی لوګی شوم
د نا کردو به درته څه ووایم
د جانان غمه لیونی دې کړمه
د رغیدو به درته څه ووایم
چې په وعده باندې وفا ونکړې
د تش وعدو به درته څه ووایم
ګیلې مې ډېرې په زړګی تېرېږی
ددې ګیلو به درته څه ووایم
زړه مې د مینې په دریاب لاهو شو
د ډوبیدو به درته څه ووایم
د افغانې زړګي کې مینه د یار
د هیریدو به درته څه ووایم

۲۰۰۸/ ۲/ ۲۰
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجونو میره

((ما یې تماشه وکړه تله چې د چمن په لور))
((دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور))
ما یې تماشه وکړه تله په مکیزونو کې
مسته چې په ناز قدم اخلي په ګلونو کې
حسن ده ښکلا ده دانه ځي دفیشن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
ما یی تماشه وکړه ده د سردرو ښکلا
سروه د بوستان په قد ده دشنو باغچو ښکلا
حوره په ښایست ده دا ځی باغ حرم په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
دا دنجونو میره ده ښه ښکاري همزولوکې
دا سې وطني ښکلا نشته پدې نورو کې
ځار تر افغانی حسن ځمه دوطن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه دګلشن په لور

دیسمبر ۲۰۰۴
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش د خپل وطن بزگر وای
یا چوپان وای یا کارگر وای
اوس په بل ملک کی نوکر یو
په چرتو کې چې او سیږو

دلته بل رنګ ترانې دي
دلته بل شان ته نغمې دي
موږ د خپل مالت نه لرې
په میرو کې چې او سیږو

نه ځما د کلي خوند شته
نه هغه د یاري رنګ شته
دلته مینه بازاري ده
په دوکو کې چې او سیږو

دلته زړونه دي مات شوي
د مستي نه دي ولیدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا وطن

دا موږ څومره بد نصیب یو
په پردو کې چې اوسیږو
نه د ځان نه د قریب یو
غیر ملکو کې چې اوسیږو

وطن مور وطن عزت دی
وطن مینه محبت دی
اوس مو وران دی د زړه کلی
شوګیرو کې چې اوسیږو

دغه څوک دی چې یې وران کړو
نن احتیاج یې د جهان کړو
دا د کوم ظالم له ظلمه
تورو شپو کې چې اوسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي

مانه د زرګر د دوکان
خيالي پاولي غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
زرګره نقد ې روپۍ واخله
مانه اشنا د لاس بنګړي په خپل مرضي غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
اشنا ځما نه مرور دی
د لاس بنګړي مې خوږ اشنا په بې صبري غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
بنګړي د يار په لاس کې خوند کړي
په سپين مړوند د بنګړو شرنګ ښکلې ځواني غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي

۲۰۰۷/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

زه افغان یم خپل وطن راباندې ګران دی
اتحاد او ورور ولي ځما ارمان دی

چې یې مینه دوطن یې ده په زړه کې
افغاني داهموطن را باندې ګران دی

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو دا ظلم دا وحشت به وی تر کومه پورې؟
خاونده ستا د قدرتونو نه به مو تمه وشي ؟

دغه ناتار چې نن سبا په ولسو روان دی
ددې وحشت دختمیدو نه به څه تمه وشي ؟

که داسې نه وي نو راپاڅه ای مظلوم ټبره
یو لوی تحریک د ولسو نه به څه تمه وشي

افغاني ستا کلي باندې چې ورانوي نه ګورې؟
ددې ورانکار سړي خورو نه به څه تمه وشي ؟

۲۰۰۹ - ۱ - ۲۹
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تمه وشي ؟

دغه تغیر او بدلیدو نه به څه تمه وشي ؟
د جهانخوارو د وعدو نه به څه تمه وشي ؟

دا به رښتا وي هغه څه چې دوی وعدې ورکوي؟
د نوي مشر تدبیرو نه به څه تمه وشي ؟

خلکو د ظلم او ورانکاره سرمایې نظام نه
ددو هوښیاره لېونو نه به څه تمه وشي ؟

روزګار به بیا خپل ازموینه را څرګنده کاندي
زمونږ د بربادو ارمانونو نه به څه تمه وشي ؟

هغه ظالم پاچا د ظلم د انجام نه وروسته
د دغه ځوان د کړو وړو نه به څه تمه وشي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خپل که بیگانه ده

چا وران کړو دا وطن چا ترې لوټ کړې خزانه ده
که خپل که بیگانه ده
چې خپل یې ورانوي بیا د پردو نه څه ګیله ده
دا څنګه زمانه ده ؟

هر چا تر خپله وسه دا وطن کړلو خراب
څوک ناست دي بلډنګو کې په ډالر کوي حساب
څوک پروت دي په خیمه کې له یخنۍ نه شو کباب
هر چا ده غربولي د خپل خوښې ترانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

په نوم د عدالت دي خو خیانت پکې چالان دي
غریب پدیې وطن کې د ماړه نس په ارمان دي
دا ملک چاته جنت چاته په مثل د زندان دي
هستي یې رانه لوټ کړه د ډالرو یارانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک لاړه تر کیهانه موږ په خپلو کی جنګیږو
پدې عصر وزمان کې د پردو په ډول ګډیږو
نفاق او تربګنی کې هېڅ مطلب ته نه رسیږو
وطن په نامه یو شئ صرف همدا یوه چاره ده
دا څنګه زمانه ده ؟

ټینګ عزم افغانی او ورور ګلوي مو سعادت دی
وطن ته د بادردو هیواد والو ضرورت دی
یووالی اتحاد زمونږه پوهه دی همت دی
وطن به شي اباد که دا مو عزم او اراده ده
دا څنګه زمانه ده ؟

۲۰۰۸ / ۲/ ۲۵

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل به خجالته وي ستا ښکلي رخسار نه بيا
لرې به اغيار شي ياره ستا راتلو سره

زه خو د وفا تمه صرف خپل اشنا نه کړم
زړه به مې قرار شي ياره ستا راتلو سره

ما دې د ښايسته حسن لوړ انداز ليدلی دی
ژوند به لاله زار شي ياره ستا راتلو سره

زه په افغاني رسم يار ته تمه ، تمه يم
خلاص به انتظار شي ياره ستا راتلو سره

----

۱۷ / ۱ /۲۰۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاره ستا راتلو سره

باغ به مې ګلزار شي یاره ستا راتلو سره
ژوند به نوبهار شي یاره ستاراتلو سره

یاره ستا د ښکلي مخ چرته هم ثاني نشته
زړه به ځوان ماليار شي یاره ستا راتلو سره

هسې محبت چه کړی توربورا په ګل باندی
داسې به روزګار شی یاره ستا راتلو سره

زړه خو ستا د خوږ زړګي خوږ نظر په تمه دی
روغ به دې بیمار شي یاره ستا راتلو سره

ښکلي ارزوګانی دي ښکلو ارمانو نه سره
ورک به مې تلوار شي یار ستا راتلو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیبره

خیبره ستا لیدو ته د ځلمو سره درځم
ستا جګو جګو غرو ته د پښتو سره درځم

اغیار که چیرې لارکې د اغزو دامونه کیږدي
هیڅ ډار مې ترې نه شي ابله پښو سره درځم

زما دنیکو کوریې تاکې ښکلي تاریخونه دي
میړانه نارینتوب او د اسرو سره درځم

پردی که په خپل زوراو په طاقت باندې نازیږي
زه خپله پښتونوا له او شملو سره درځم

دا ستا په سردرو کې د میړانې هدیرې دي
مزار ته یې د سرو ګلو غنچو سره درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوری ۲۰۰۷

۳۰

توپیر

ما د خیالونو د باغچو ښاپیرۍ
دهوسونو د دنیا ناوکۍ
په سمه ورځ او په رڼا ولیده
ما یوه ښکلې تماشا ولیده
زه د حسنو میلمه شوم
د ښاپیرو میلمه شوم
هلته زه پوه شوم په دې
چې دخوندونو او خیالونو دنیا
د هوسونو دنیا
درڼا ورځې د خوندونو سره
خوږو وختونو سره
تعبیر په څه انداز دی
توپیر په څه انداز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیسمبر ۲۰۰۵

۳۱

د یار مینه

د یار مینه زور یدل دي بل څه نه
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه

چې د چا په زړه کې اور د مینې بل شي
مایوسي ده ژړیدل دي بل څه نه

د پتنګ د مینې بد شانته انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه

د جانان مینه د سره قرباني ده
په سوراور ورته دنګل دي بل څه نه

۲۰۰۸- ۳ - ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو به خپل میځ کی جنګونه کوو
د بل په لمسه ورور وژنه کوو
څه بی حسابه مو تورسری ، ماشومان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دلته کی مینه محبت مری
دلته افغان دلته همت مری
دلته ناهید او د نازو انا لمسیان مری
له هری خوا نه افغانان مری

راځی ای ټولو ډلو ډلو خلکو
په بیلو لارو ویشل شوو خلکو
که یولاس نشو هم وطن هم موا یمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

----
۴ - ۸ - ۲۰۰۹

۵۳

يووالی

لا تر څو به زموږ ګران وطن ورانيږي
لا تر څو به زموږ کلی لا نړيږي

ورنو لږ څه د تدبير نه کار په کار دی
په يووالي باندې هر مشکل سميږي

چې يووالی ورورګلوي يې په نصيب شي
افغانی وطن به خا ماخا جوړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- ۹ - ۲۰۰۷ کال
مهاجرت

۳۲

حالت

زړه ته کله کله راشي مايوسي
خفه کيږود نااهلو په دوستي

که له يو خوا مو هجران زړگی کباب کړ
بيا د بلې خوا دی غم د بې وسي

عاقبت به مو وکومې لورته بيايي
چې رټلی گڼو ژوند د سالوسي

د خوارانو سره خوار يو موږ په طبع
د خانانو دود موځانله لمسوي

موږ چې وگورو د ماتو زړونو خلک
پرې زور بېږو ډېر بې حده په راستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د عدل په بازار کله ورګډ شو
د سرو ، سپینو فرق یې وینو سم دستي

۳۳

په کوزاو بر کی

په کوزاو بر کی نن بی شمیره انسانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

څوک د طالب څوک ترهګر په نامه
څوک داجیر څوک دنوکر په نامه
زموږ زاړه زموږ تنکی، تنکی ځوانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دنیا روانه ده کیهان لټوی
په علمیت کی ټول جهان لټوی
زموږ مکتب زموږ شاګرد پوه استادان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانیت او عدالت یادو
موږ تل انصاف او صداقت یادو
خو په عمل کی هم منصف هم مسلمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

۵۲

راشه چه سپرلی دی شم

راشه چه سپرلی دی شم ګلزار دی شم
راشه چه د بدی ورځی یار دی شم
ستا د پاکی مینی محبت کی یار
ژوند شمه ورمه شمه بهار دی شم
نه شته بله لار نه بل تدبیر چیری
راشه چه مرهم دی شم قرار دی شم
ته ما ته په مینه مینه وګوره
زه به دی لمبه شمه انګار دی شم
ما سره جذبه د ه محبت زړه کی
راشه چه کاکل دی شم سینګار دی شم
مینه د اخلاصه سره خوند کوی
راشه چه د مینی وفا دار دی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسکه غاړه زیب لری امیل سره
راشه چه د سپینی غاړی هار دی شم
شرنګ دی د پایزیب په زړګی ښه لګی
راشه چه پایزیب دی شم شرنګار دی شم
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۲

۵۱

مور، په مینه د اشنا هسې صادق یو
چې مجنون ورته عاجزدی په دوستي

افغانی چې د کوم چا په مینه سوزي
د هغه نګار په مینه کړي مستي

کال ۲۰۰۵ مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

دغه چته ښکلا ګوره
وای په مینه نه رسیږم

خپله مینه کې لمبیږي
وای په چل یې نه پوهیږم

مینه اور مینه سیلاب دی
مینه ژوند مینه کتاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه پوهه ده علمیت دی
مینه کار دی شجاعت دی

مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه شرنگ دی یو رباب دی

۳۵

دا مو په خپله په ځان وکړه
چې د پردو په لمسون خپل کور ورانونه

راځئ چې خپل وطن اباد کړو
تر څو به ګالو د پردیو پیغورونه

وطن د ټولو شریک کور دی
دا دشمنان مو په قومونو بیلوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اتفاق نه هرڅه جوړ شي
راځئ چې يو کړو افغاني خواره قومونه
----
۱۲ / ۱ / ۲۰۰۸

۵۰

زموږ مينه زموږ ګران افغانستان دی
زموږ مينه زموږ ژوند زموږ ايمان دی

بې وطنه چې او سيږي په غربت کې
خوږ ژوندون ورته په مثل د زندان دی

زموږ مينه زموږ هيله ده ارمان دی
اتفاق او وروروګلوي د هر افغان دی

دا وطن په وروروګلوۍ باندې جوړيږي
په يووالي باندې هر مشکل اسان دی

د وطن غيږه کې مې کور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته پردي مالت کې خوب کله راځینه

دوطن خاورې به رانجه کړم
دا پردیسي ژوندون می هردم زوروینه

چې مو تاریخ ته نظر وکړو
جګې شملې مو د پلرو را یادې شینه

۴۹

مینه بحر دی طوفان دی
مینه دا فانی جهان دی

مینه ښه شانتې نغمه ده
یوه ښکلې ترانه ده

دا د ژوند مانا ده مینه
هم د خوند مانا ده مینه

څوک د خدای سره کړي مینه
د عقبا په لارې سر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک په دی فاني جهان کې
د ریا په لارې سر دی

مینه کور مینه دلبر دی
مینه زور دی او هم زر دی

۳۶

ځوک د کار سره کړي مینه
ځوک مین په خپل هنر دی

ځوک روزګار سره کړي مینه
هم پیشوا دی هم رهبر دی

د یار مینه زوریدل دي
په سور اور کې سوزیدل دي

د پتنګ انجام د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمبو کې لمبېدل دي

د مين په برخه ګوره
مايوسي ده ژاړېدل دي

د جانان مينه د سره
(په سور اور ورته دنګل دي)

۲۰۰۸/ ۱/ ۹

زموږ مينه

دا د مينې عجيبه لويه دنيا ده
څوک په مينه کې مجنون څوک يې ليلا ده

چې په مينه محبت کې دی تېر شوی
مينه کړې ده درخو ده که رابيا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه پوهه ده علمیت مینه کتاب دی

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه دي
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه دي

د پتنګ د مینې بد غوندې انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه دي

دلته سترې بادشــــاهۍ وې
ډیرې لــوې امپراتورۍ وې

څوک چنګیز په شان مغرور ؤ
نا پیـــــلون هم لوی باتور ؤ

لږ عبرت ژوند ته پــکار دی
کبر جن سړی تل خــــوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن دا مست چې پــه ډالر دي
دوی د ځـــــانه بې خبر دي

سبا خـــدای له په رفتن دي
بس محتـــــاج د يو کفن دي

»»»

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۷

۴۷

تر څو به دا نفاق وي

راځی چې جوړ کړو دغه وران کلي کورونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

راځی چې يو کړو دا خواره واره قومونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

ګودرمو وران پېغلې سرتورې شولې
د ورور ګلوۍ خبرې نورې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي باندې مو رانسکورې شولې
ځوبه د بل په لمسون خپل کور ورانونه
ورونړو ترڅو به دا نفاق وي

دا وطن مینه غواړي کار غواړي
بیا جوړولو ته یې زیار غواړي
ښکلو باغچو ته یې ملیار غواړي
ترڅو به اورو د پردیو پېغورونه
ورونړو ترڅو به دا نفاق وي

ورونړو تدبیر او علمیت دی په کار
لوړ شجاعت او صداقت دی په کار
بیا رغونې ته همت دی په کار
راځئ پوره کړو د کالونو ارمانونه
ورونړو ترڅو به دا نفاق وي

دا مو د کلو او باندو وطن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښایست د منظرو وطن دی
د ولسونو ، پرګنو وطن دی
سره جرګه کړو افغاني ټول ولسونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

۳-۸- ۲۰۰۷ کال مهاجرت

موقعه

دا ژوندون یوه موقعـــه ده
د چاته لنـــډه چاوږده ده

دا مـــــوقعه ده هغه چاله
چې فرصت لري سبــــا له

خو په هر شي کې انجام شته
څوک صادقه هم بدنام شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او ښــه خلک تیر شوي
بد په بد نامـــــه یاد شوي

خـــاطرې ترې پاتــه کیږي
نیک په ښه نامــــه یادیږي

د ژونـــــدون په پړاوو کې
په وختـــــــونو زمانو کې

ډیرۀ ستر ستر قدرتـــــونه
د بـــدبې وې مقـــــــامونه

ګډ شوه په ډول د اجنبي رنګ په رنګ
څه بې وقاره حیثیتونه تېر شول

هسکه شمله مو د نیکو شوه ټیټه
د پردو رسم او رواجو نه تېر شول

دا بې فرهنګه د فرهنګ تر نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کلتور او له دودونه تېر شول

د ا د تاریخ او افغانیت دښمنان
دوی مو لستوڼي کې ماروڼه تېر شول

افغاني ! نه رسي منزل ته هغوی
چې د وطن او ولسو نه تېر شول

۲۰۰۸ - ۱۲- ۲۸
برول - جرمني

۴۵

ځوانیمرګه اوزلیم

یوه مینه یوه ناز یوه ادا وه
یوه ښکلې نازنینه دلربا وه
خوږې سترګې محبت سره اشنا وه
هغه لاړه د عمرونو مسافر شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړه مور او پلار یې په غم ژاړي
د ځوانۍ د مرګ بهار یې په غم ژاړي
زموږ کلی زموږ ښار یې په غم ژاړي
اوس هغه د مور او پلاره مرور شوه

تر سهاره پرې د غم اوښکې جاري دي
مور او پلار یې اوس د غمه لېوني دي
نا امیده په ژړا خپل او پردي دي
په ځوانۍ کې دا پېغلوټه چیرته سر شوه

۴۰

نن اسمان دی په دې کلي راولیدلی
دلته هر سړی بې حده زوریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ماتم کې هر چا ځان دی خپل ګڼلی
ښه ځواني يوه ښکلا نن د نظر شوه

رب ستا دنيا ده لويه ته بادشاه يې
هم د خان هم د غريب هم د ګدا يې
ته په خپله په خپل کار باندی اګاه يې
نن خور لانه مې د لور خاورې په سر شوه

۲۰۰۷ /۲/ ۲۰۰۷ ماين اشف جرمني

حالات

په مونږه ځو مره چې وختونه تېر شول
هو مره عبث مياشتې، کالونه تېر شول

دا به تقدير وه که مو خپله ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند مو څومره کړاونه تېر شول؟

خلک ښه ژوند ته ترکیهانه لاړل
زموږ عبث ټول فرصتونه تېر شول

دغه حالاتو په موږ څه ونکړل
زموږ روزګار کې ټول غمونه تېر شول

یوه لحظه ارام مو ونه لیدو
څه ناکراره مو فکرونه تېر شول

خپلو مینځو کې جنګوي افغانان
څومره وحشت څومره ظلمونه تېر شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو مره شو بې قدره په بل ملک کې چه او سيږو
دلته هر قدم کې د افغان په نوم زوريږو

ټول عيب په نفاق کې دی په دې هم نه پوهيږو
وران شو د شملو وطن د کلو او بانډو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نيکو وطن

راشئ خوږو ورنو سره يو شو د افغان په نوم
څو به دا نفاق وي چه بيليږو اين او ان په نوم
لاس د وروری ورکړو د اخلاص او د ايمان په نوم
جوړ کړو افغانی وطن د سولې او جرګو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نيکو وطن

د نيکو وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وطن مو وران شو شو محتاجه د پردو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

دلته مجبوری ده هر قدم کی تکلیفونه دی
دلته بی وسی ده هری خوا ته پیغورونه دی
بل غوندی قانون دی مایوسی ده زحمتونه دی
هر قدم پردی دی راته ښکاری د میرو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

څه خو په وطن کی ډیر بی شمیره شهیدان شول
ډیر نور د ابرو خلک بی کوره بی کاروان شول
څوک بیا په پردی وطن کی پاتی په بیابان شول
دا نسل لا پریږده چه مو وران شو دلمسو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

یاره ستا په اننگو کې
چه د چا د وینې رنگ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیس خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین سعید افغاني

د شاعر په هکله

سمیع الدین افغاني د ارواښاد مولوی محمد سعید
(سعید افغاني) ځوی د مرحوم مولوی عبدالمجید
لمسی په کال۱۳۳۳ه ش کی دلغمان ولایت د عمرزیو
د قریی دخیراباد په کلی کی زیږیدلی دی ۰ لمړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زدکړی یی د لغمان ولایت د حیدر خانیو په د هاتی
ښونځی ، دمهترالمک ابتدایه ښونځی او د روښان په لیسه کی سر ته رسولی او په کال۱۳۵۹ کی د لوړو او مسلکی زده کړو د لاسته راوستلو په مقصد
بهر ته واستول شو۰ اوپه کال۱۳۶۴ کی د کورنیو چارو په وزارت کی د ډگروالی تر رتبی رسیدلی دی۰
سمیع الدین افغاني شاعردی چه یوه شعری مجموعه یی (د وطن یادونه) تر سر لیک د چاپه راوتلی ، ډیره برخه لیکنی او شعرونه یی د وطن په مجلو او
جرایدوکی خپاره شوی دی او همدارنگه ډیر شعرونه یی دوطن دوتلو شاعرانو او لیکوالانو په علمی سیمینارونو او مشاعروکی دکلمه شوی اویو تعداد
نور یی دوطن د خوږژبو سندرغاړو په خوږو اوازونوکی کمپوز شویدی لکه بنجاره ماما ، پل دی بختو رشه ، همت ، افغان یم ، دا افغانستان دی ، یاره
ستا په اننگوکی او ډیر نور چه زموږ دهیواد والو د توجه وړ گرځیدلی دی ۰
سمیع الدین افغاني متاهل او د پنځو اولادو ښتن دی ۰
لیکل شوی اثار
د وطن یادونه - شعری مجموعه، د خاپوړو کلی - دکلو او بانډو کیسی
پس از بازگشت - داستان کوتا ، پردیس خیالونه -شعری مجموعه
(دحق دلاری فرهنگی ټولنه۰ جرمنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

SAMEUDDIN AFGHANI

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library